

นิยายรักโรแมนติก

เพื่อนรัก
ฉันรักเธอ

รณิดา

คำนำ

ในชีวิตของเราทุกคน มีบางคนเข้ามาเติมเต็มวันวานด้วยรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และความทรงจำที่ไม่เคยจางหาย คนที่รู้ใจเราในทุกแง่มุม รู้ว่าเราชอบกาแฟรสชาติไหน กลัวยอะไร และเข้าใจแม้กระทั่งความเจ็บที่เราไม่เคยพูดออกมา สำหรับบางคน คนนั้นอาจเป็นเพียงเพื่อนสนิทที่อยู่เคียงข้าง แต่สำหรับบางครั้ง...คนนั้นอาจกลายเป็นมากกว่าคำว่า "เพื่อน"

เพื่อนรัก ฉันรักเธอ คือเรื่องราวของสองเพื่อนสนิทที่เติบโตมาด้วยกัน ตั้งแต่วัยเด็ก ผ่านวันเวลาที่เต็มไปด้วยการขวบหยอก การแบ่งปันความฝัน และการปลอบโยนในวันที่โลกดูเหมือนจะไม่เป็นใจ พวกเขาเป็นเหมือนเงาของกันและกัน ใกล้ชิดจนบางครั้งลืมไปว่า หัวใจของทั้งคู่กำลังเต้นในจังหวะเดียวกันที่มีความหมายมากกว่าคำว่า "เพื่อน"

นิยายเรื่องนี้จะพาคุณไปสัมผัสความหวานละมุนของความรักที่ค่อยๆ ผลิบาน ความกล้าที่ซ่อนอยู่ในใจเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความรู้สึกที่เปลี่ยนไป และความกล้าที่ทำให้ทุกอย่างเป็นไปได้ คุณจะได้อิ่มไปกับความเป็นๆ ของสมาย หัวเราะไปกับความป้อดของต้น และลุ้นไปกับช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ที่ต้องตัดสินใจว่าจะก้าวข้ามเส้นบางๆ ระหว่าง "เพื่อน" กับ "คนรัก" หรือปล่อยให้ทุกอย่างเป็นเพียงความฝันที่ไม่เคยพูดออกมา

นี่ไม่ใช่แค่เรื่องราวของความรัก แต่เป็นการเดินทางของหัวใจสองดวงที่เรียนรู้ว่า บางครั้งสิ่งที่เราตามหานั้น อยู่ใกล้ตัวเรามากกว่าที่เราคิด และบางครั้ง...การกล้าพูดคำว่า "ฉันรักเธอ" อาจเป็นจุดเริ่มต้นของความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตก็เป็นได้

ขอให้คุณผู้อ่านทุกท่านสนุกไปกับเรื่องราวความรักของเขาและเธอ และหวังว่าคุณจะได้พบแสงจันทร์ในใจของตัวเองเมื่ออ่านเรื่องนี้จบลง...

สารบัญ

เพื่อนรัก ฉันรักเธอ

ตอนที่ 1: เพื่อนสนิทตั้งแต่เด็ก

ตอนที่ 2: หัวใจที่เริ่มสั่นไหว

ตอนที่ 3: ความกลัวที่คืบคลาน

ตอนที่ 4: คำสารภาพใต้แสงจันทร์

ตอนที่ 5: ความรักที่ผลิบาน (ตอนจบ)

เพื่อนรัก จันรักเธอ

ตอนที่ 1: เพื่อนสนิทตั้งแต่เด็ก

แสงแดดยามบ่าย สาดส่องผ่านหน้าต่างบานใหญ่
ของห้องเรียนชั้นมัธยมต้น ฝุ่นละอองเล็กๆ ลอยวนอยู่ใน
ลำแสงสีทองอ่อนๆ ขณะที่เสียงพัดลมเพดานหมุนครี๊ดคราด
ดังเป็นจังหวะสม่ำเสมอ บนโต๊ะไม้เก่าๆ ที่เต็มไปด้วยรอยขีด
ข่วนจากรุ่นพี่รุ่นก่อน "สมาย" เด็กสาวร่าเริง พุดเก่ง และเป็น
ขวัญใจของเพื่อนๆ ในห้อง กำลังเดินเข้ามาด้วยท่าทาง
กระฉับกระเฉง เธอสวมชุดนักเรียนที่สะอาดเรียบร้อย ผมยาวสี
น้ำตาลแซมถูกรวบเป็นหางม้าสูง แต่งไปมายามที่เฮก้าวเดินฉับๆ
รอยยิ้มกว้างที่เหมือนจะสว่างกว่าพระอาทิตย์ประดับอยู่บน
ใบหน้า ขณะที่มือทั้งสองประคองสมุดโน้ตเล่มหนา และแน่น
ไปด้วยลายมือขยุกขยิก

"ตัน! ช่วยดูการบ้านให้หน่อยสิ จันงตรงนี้มากเลย!"
สมายวางสมุดลงตรงหน้าของ "ตัน" ด้วยท่าทางที่ดูเหมือนจะ

ขอร้องและอ้อนวอนเล็กๆ เธอทรุดตัวนั่งลงบนเก้าอี้ข้างๆ เขา
อย่างไม่เกรงใจ พร้อมส่งยิ้มหวานที่ใครเห็นก็ต้องใจละลาย

ตัน เด็กหนุ่มหน้าตาดีที่ดูเจียบขริ่มแต่แฝงไปด้วยความ
อบอุ่น มองสมายด้วยสายตาที่เธอคุ้นชิน เขานั่งนิ่งอยู่ที่โต๊ะมุม
ห้อง ผมสีดำสนิทตัดสั้นเรียบร้อย ขุนนักเรียนของเขาับยู่ยืนิด
หน้อยจากที่เพิ่งเล่นบาสกับเพื่อนมาเมื่อชั่วโมงก่อน ตันวาง
ดินสอในมือลง แล้วเอื้อมไปหยิบสมุดของสมายมาดู รอยยิ้ม
บางๆ ผุดขึ้นที่มุมปาก

"เธอนี้ไม่เคยเปลี่ยนเลยนะ ทำอะไรไม่เคยเสร็จสักอย่าง" เขา
พูดแซวด้วยน้ำเสียงนิ่งๆ แววตาอ่อนโยนกำลังมองลายมือที่
เขาเห็นจนชินตา สมายหัวเราะคิกคัก เสียงใสๆ ของเธอดังก้อง
ไปทั่วห้องเรียนที่เริ่มเจียบลงหลังเลิกเรียน

"โธ่! ถ้าฉันเก่งเหมือนนาย ฉันจะมานั่งจ้อให้นายสอนแบบนี้
เหรือ" สมายตอบกลับพร้อมทำหน้าตาน่าสงสารจนเกินจริงเสีย
จนน่าหมั่นไส้ เธอยื่นหน้าเข้าไปใกล้ๆ ขณะที่ตันเปิดสมุดดู
"ตรงนี้อะ ฉันคำนวณยังงี้ก็ไม่ตรงกับเฉลยเลย" สมายบ่นอุบ

ต้นสายหัวเบาๆ ก่อนจะหยิบดินสอขึ้นมาแล้วเริ่มขีดเขียน พร้อมอธิบายให้เธอฟัง "เธอดูนี่สิ ขั้นตอนแรกเธอก็ผิดแล้ว ต้องเอาเลขนี้มาบวกก่อนถึงจะทำขั้นตอนต่อไปได้ ตั้งใจดูดีๆ นะ ฉันจะทำให้ดู"

ขณะที่ต้นอธิบาย สมายนั่งพยักหน้าหงิกๆ ตาม แม่ บางครั้งสายตาของเธอ จะเหลือบไปมองใบหน้าข้างๆ ของเขา แทนที่จะสนใจสมการในสมุด เสียงนกร้องเจื้อยแจ้วจากนอก หน้าต่างผสมกับลมเย็นที่พัดเข้ามาเบาๆ ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนวันนั้นดูอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก

ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิทกันมาตั้งแต่ประถมจนชั้นมัธยมต้น เรียนมาด้วยกันตลอด และมักจะมีวีรกรรมแสบๆด้วยกันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการบ้านที่สมายมักโยนมาให้ต้นช่วยทำให้เสมอ การแอบกินขนมในห้องเรียน หรือแม้แต่การนั่งดูฝนตกด้วยกัน ที่ระเบียงหน้าห้องเรียนในวันที่ฝนตกหนักและต้องวิ่งผ่านสาย ฝนกลับบ้านด้วยกันเพราะไม่มีร่ม ความผูกพันของทั้งคู่ค่อยๆ เติบโตขึ้น จนกระทั่งเรียนจบมหาวิทยาลัย และโชคชะตาก็ นำพาให้ทั้งสองได้มาทำงานที่บริษัทเดียวกันในกรุงเทพฯ

หลายปีผ่านไปราวกับสายลมที่พัดผ่านต้นไม้เก่าแก่หน้าบ้านสมัยเด็กของสมายและตัน ความทรงจำวัยเด็กยังคงฝังแน่นในใจทั้งคู่ แต่ตอนนี้ทั้งสองได้ก้าวเข้าสู่โลกของผู้ใหญ่ในเมืองใหญ่ที่เต็มไปด้วยความวุ่นวาย

กรุงเทพฯ ในวันทำงานนั้นคึกคักด้วยเสียงรถยนต์และผู้คนที่เร่งรีบ

สมาย—ที่ยังคงเป็นสาวราเริงราวกับแสงแดดยามเช้า กลายเป็นพนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ในบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่ง เธอยังคงมีพลังงานล้นเหลือเหมือนสมัยมัธยม ผมยาวสีน้ำตาลเข้มที่มักถูกรวบเป็นหางม้าสูงเต็งไปมายามเมื่อเธอก้าวเดิน

ใบหน้าवलเนียนประดับด้วยรอยยิ้มกว้างที่เหมือนจะละลายใจทุกคนในออฟฟิศได้ เสียงหัวเราะใสๆ ของเธอดังก้องในห้องประชุมหรือโถงทางเดิน เธอเป็นที่รักของเพื่อนร่วมงานและเป็นที่สนใจของบรรดาหนุ่มๆ ที่แอบมองเธออยู่ทุกเมื่อเชิ่อร์วัน เสน่ห์ของสมายไม่ได้อยู่แค่ที่หน้าตา แต่อยู่ที่ความเก่ง

เพื่อนรัก
ฉัน รักเธอ

นิยายรักโรแมนติก

สมิตา